

Elise Bjerkrheims tale ved Demonstrationen for genoptagelse af afviste iraneres asylsager nu!

Der findes en offentlig institution i Danmark, hvor menneskerettighederne krænkes systematisk. Det konkluderede Europarådets Torturkomité (CPT) efter et besøg i Udlændingecenter Ellebæk i januar 2020.

Her frihedsberøves mennesker, som hverken er dømt eller mistænkt for kriminalitet og sættes i en fængselslignende institution med kummerlige forhold.

På Ellebæk sætter man selvmordstruede sårbare mennesker nøgne i isolation i observationsceller i dagevis i stedet for at give dem den professionelle hjælp, de har brug for.

På 5 år har der været 7 tilfælde af fuldbyrdelse og forsøg på selvmord.

På Ellebæk, nedbryder man ikke-kriminelle migranter eller afviste flygtninge psykisk for at presse dem ud af landet. Det er i direkte modstrid med menneskerettighedskonventionen.

På Udrejsecenter Kærshovedgård, tager man medicinen fra mennesker med psykisk sygdom og putter dem på metadon. Sådan er det for en iransk mand, jeg mødte for nyligt og mange andre. Det er hvad man så "fint" kalder for motivationsfremmende foranstaltninger, der har til formål at presse folk ud af landet.

Den iranske mand har været i DK i 35 år, men eftersom han angreb en sygeplejerske under en indlæggelse på psykiatrisk afdeling, blev han pludselig til en kriminel udlænding.

Misser man sin meldepligt, skal man ligeledes i fængsel og man kan nu kalde sig selv for en kriminel udlænding. Og det er ganske vist.

På Kærshovedgård, forsøgte en iransk kvinde at begå selvmord, for livet blev for ulideligt for hende. Hun blev adskilt fra sit 6. mdr gamle barn, som hun stadig ammede.

Hun blev indlagt på psykiatrisk afdeling, men dagen efter stod politiet på stuen og førte hende tilbage til Kærshovedgård. Senere bliver hun indlagt med urinvejsproblemer, opereret i Skejby, men trods kirurgens henstilling, bliver hun returneret til KHG efter kun to dage.

Kun hvis man samarbejder aktivt om sin udsendelse, må man deltage i aktiviteter. Dette er et andet greb myndighederne har føjet til værktøjskassen med motivationsfremmende foranstaltninger.

Det blev for meget for en iransk ung mand, der syntes at hans liv ikke mere havde nogen mening. Derfor indgik han sultestrejke. Heldigvis er han stadig blandt os.

Et andet motivationsfremmende greb er sundhedsydelse der gives efter NUS princippet:

Nødvendighed, Uopsættelighed og Smertelindrende (NUS). Med andre ord, man kan få en paracetamol, ingen antibiotika, medmindre man er ved at kradse af. Først der, bliver man kørt til et hospital.

Bliver man 18 år, må man ikke længere gå på gymnasium, studere, arbejde eller være i praktik. Det er kun, hvis man samarbejder aktivt om sin udrejse, man må få lov til dette. I har sikkert gættet det. Det er en del af kataloget over motivationsfremmende foranstaltninger.

Der sidder lige nu 272 iranere på udrejsecentre i Danmark. Nogle har siddet der i 14 år uden et liv og rettigheder. At rejse tilbage til Iran er ikke en mulighed.

Mange politikere råber kvinde, liv, frihed i disse dage og klipper hårtotter af i sympati.

Jeg synes, det ville være mere passende, hvis de i stedet for at klippe hårtotter af, arbejdede på at stoppe disse udsendelser.

Kære politikere, hvor er I?

Måske er det mere "sexet" at bakke op om en kamp, der ligger tusindvis af km væk fra os end at hjælpe iranske kvinder, mænd og børn, der lever uden rettigheder i vores danske smørhul?

Jeg har lige været på Kærshovedgård og Avnstrup. Beskeden var den samme fra de iranske kvinder, jeg mødte:

Vi flygtede fra det samme totalitære regime. Hvor er vores rettigheder? Vi er også mennesker. Vi er ikke dyr. Hvorfor skal vi sendes tilbage til Iran?

Derfor siger jeg højt og klart til de danske magthavere. Jeg synes ikke længere, at vi kan kalde os selv for et demokrati og retsstat, når vi har steder i Danmark, hvor menneskerettighederne krænkes systematisk.

Steder, hvor vi tilbageholder ikke kriminelle mennesker uden rettergang,

Steder, hvor vi driver dem til vanvid og selvmord, når vi tager medicinen fra sårbare mennesker

Steder hvor vi sætter selvmordstruede nøgne ind i et rum.

Steder hvor vi adskiller spædbørn fra deres mødre

Et af kendetegnene for et demokrati er, at det går hånd i hånd med menneskerettigheder.

Efter mit besøg på Kærshovedgård skrev jeg til Europarådets Komité mod tortur for at indberette Kærshovedgård.

Jeg har fået bekræftelse på min mail, med ordene. Vi har modtaget din indberetning, som vi vil behandle. Jeg håber, at de dukker op til en inspektion snarest muligt.

Uanset hvad kære venner. Vi skal have lukket disse udrejsecentre og vi skal give asyl til de 272 iranere, der sidder i et limbo og frygter for tvangsudsendelse dag efter dag, som det skete for Ghadam.

Den dag, I får asyl kære iranske venner, så klipper jeg også en tot hår af. Det lover jeg.

Kvinde, liv, frihed, kære venner. Også i Danmark.